

2ο Μήνυμα

Φτάνοντας στην Υψηλότερη Κορυφή της Θείας Αποκάλυψης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Τιμ 1:4, Εφ 1:10, 3:9, Ρωμ 1:3-4

I. Η υψηλότερη κορυφή της θείας αποκάλυψης, που μας δόθηκε από τον Θεό, είναι η αποκάλυψη της αιώνιας οικονομίας του Θεού, σύμφωνα με την οποία ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα:

A. Ολόκληρη η Αγία Γραφή, η οποία αποτελεί την εξήγηση της αιώνιας οικονομίας του Θεού, είναι η αυτοβιογραφία του Τριαδικού Θεού, όπως αποκαλύπτεται στα δύο τμήματα της αιωνιότητας και στη γέφυρα του χρόνου:

1. Ο Τριαδικός Θεός ήρθε με τη θειότητά Του, από την αιωνιότητα στον χρόνο, και εισήλθε στην ανθρωπότητα ώστε να γίνει ενσαρκωμένος Θεός για την άμεση κίνησή Του στον άνθρωπο, όπως φαίνεται στα τέσσερα Ευαγγέλια, προς την εκπλήρωση της δικαστικής Του λύτρωσης—Ιω 1:14, 29.
2. Στην ανάσταση έγινε σύνθετος Θεός, «επεξεργασμένος» Θεός, όντας το ζωοποιό Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα, όπως φαίνεται στις Πράξεις και στις Επιστολές, για την εκτέλεση της οργανικής Του σωτηρίας—Ιω 1:32, 42, Α΄ Κορ 15:45β, Φιλ 1:19.
3. Στην αιωνιότητα του μέλλοντος θα είναι συλλογικός Θεός, η Νέα Ιερουσαλήμ, όπως φαίνεται στην Αποκάλυψη 21 και 22.
4. Η παγκόσμια, θεανθρώπινη ενσωμάτωση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού με τους αναγεννημένους, μεταμορφωμένους και δοξασμένους πιστούς αποτελεί τον στόχο της αιώνιας οικονομίας του Θεού—Ιω 1:51, Απ 21:3, 22.
5. Η κεντρική αποκάλυψη του Θεού και της ανάκτησής του Κυρίου είναι ότι ο Θεός έγινε σάρκα, η σάρκα έγινε ζωοποιό Πνεύμα, και το ζωοποιό Πνεύμα έγινε το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα για την οικοδόμηση της εκκλησίας, η οποία γίνεται το Σώμα του Χριστού και ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ.

B. Το ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα, είναι η ουσία ολόκληρης της Αγίας Γραφής, το «διαμάντι» μέσα στο «κουτί» (το περιεχόμενο) της Αγίας Γραφής, που είναι η αιώνια οικονομία του Θεού—Γεν 1:26, Ιω 12:24, Ρωμ 8:29:

1. Ο Θεός έγινε άνθρωπος μέσω της ενσάρκωσης, συμμετέχοντας στην ανθρώπινη φύση. Ο άνθρωπος γίνεται Θεός μέσω της μεταμόρφωσης, συμμετέχοντας στη θεία φύση:
 - α. Συμμετοχή στη ζωή του Θεού—Ιω 3:15, Κολ 3:4.
 - β. Συμμετοχή στη φύση του Θεού—Εφ 1:4, Β΄ Πε 1:4.
 - γ. Συμμετοχή στον νου του Θεού—Εφ 4:23, Φιλ 2:5.
 - δ. Συμμετοχή στην ύπαρξη του Θεού—Β΄ Κορ 3:18β, Εφ 3:8.
 - ε. Συμμετοχή στην εικόνα του Θεού—Β΄ Κορ 3:18α, Ρωμ 8:29.
 - στ. Συμμετοχή στη δόξα του Θεού—Ρωμ 8:30, Εβρ 2:10.
 - ζ. Συμμετοχή στην υιοθεσία του Θεού—Εφ 1:5, Ρωμ 8:23.
 - η. Συμμετοχή στην φανέρωση του Θεού—Ρωμ 8:19.
 - θ. Για να έχουμε την ομοίωση του Θεού—Α΄ Ιω 3:2.
 - ι. Για να είμαστε θεοειδείς—το γένος του Θεού—Ιω 1:12, Ρωμ 8:14, 16.
2. Αυτό το θεανθρώπινο ειδύλλιο είναι το θέμα ολόκληρης της Αγίας Γραφής, το περιεχόμενο της οικονομίας του Θεού και το μυστικό ολόκληρου του σύμπαντος—Ασμ 1:1, 6:13.

II. Το αποκορύφωμα της θείας αποκάλυψης—το «διαμάντι» μέσα στο «κουτί» της Αγίας Γραφής—είναι η αποκάλυψη ότι, εν Χριστώ, ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος

να γίνει Θεός κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα—Β΄ Σαμ 7:12-14α, Ρωμ 1:3-4, Εφ 3:17α:

- A. Το γεγονός ότι «ο Θεός γίνεται άνθρωπος και ο άνθρωπος γίνεται Θεός» αποτελεί την οικονομία του Θεού—Α΄ Τιμ 1:4.
- B. Η αιώνια οικονομία του Θεού είναι να κάνει τον άνθρωπο όμοιο με Αυτόν κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα, ο Θεός να γίνει ένα με τον άνθρωπο και ο άνθρωπος να γίνει ένα με Αυτόν, έτσι ώστε να διευρυνθεί και να επεκταθεί στην έκφρασή Του, προκειμένου να εκφράζονται όλες οι θείες ιδιότητές Του μέσα από ανθρώπινες αρετές—Εφ 3:9, 1:10:
 - 1. Η ευδοκία του Θεού είναι να γίνει ένα με τον άνθρωπο και να κάνει τον άνθρωπο όμοιο με Αυτόν κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα—Εφ 1:5, 9.
 - 2. Ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε να αναπαράγεται μαζικά, και με αυτό τον τρόπο, να δημιουργήσει ένα καινούργιο είδος—το γένος του Θεανθρώπου—Ιω 1:1, 14, 12:24.
- Γ. Για την εκπλήρωση της οικονομίας Του, ο Θεός χρειάζεται να οικοδομείται μέσα μας, εν Χριστώ, ως ζωή, φύση και σύσταση, ώστε να μας κάνει Θεό κατά ζωή και κατά φύση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα—Εφ 3:17α, Κολ 3:4, 10-11.
- Δ. Ο Θεός έγινε άνθρωπος μέσω της ενσάρκωσης. Ο άνθρωπος γίνεται Θεός μέσω της αναγέννησης, του αγιασμού, της ανακαίνισης, της μεταμόρφωσης, της συμμόρφωσης και του δοξασμού—Ιω 3:5-6, 1:12-13, Ρωμ 6:19, 22, 12:2, 8:29-30.

III. Μόνο χάρη στο γεγονός ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να κάνει τον άνθρωπο Θεό, μπορεί να παραχθεί το Σώμα του Χριστού. Αυτό το σημείο είναι το αποκορύφωμα του οράματος που μας δόθηκε από τον Θεό—Ρωμ 8:3, 1:3-4, 8:14, 12:4-5:

- A. Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να κάνει τον άνθρωπο Θεό, ώστε να παραγάγει το Σώμα του Χριστού—τον οργανισμό του Τριαδικού Θεού, του οποίου η τελική εκδήλωση θα είναι η Νέα Ιερουσαλήμ—Εφ 1:22-23, 4:4-6, Απ 21:2, 9-10.
- B. Η Αγία Γραφή μάς δείχνει πώς ο άνθρωπος μπορεί να γίνει Θεός, ώστε να έχει μια ζωή Θεανθρώπου, και έτσι να γίνει οργανισμός του Θεού—Ρωμ 1:3-4, 12:4-5:
 - 1. Αυτός ο οργανισμός είναι ο Θεός που ενώνεται και αναμιγνύεται με τον άνθρωπο για να κάνει τον άνθρωπο Θεό.
 - 2. Το αποτέλεσμα του ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός, είναι ένας οργανισμός. Αυτός ο οργανισμός είναι το Σώμα του Χριστού—η ένωση και ανάμειξη του Θεού με τον άνθρωπο—Εφ 4:4-6, 12.
- Γ. Ο Θεός έστειλε τον Υιό Του να γίνει άνθρωπος και να ζήσει τη ζωή του Θεανθρώπου μέσω της θείας ζωής. Μια τέτοια ζωή έχει ως αποτέλεσμα έναν παγκόσμιο άνθρωπο που είναι ακριβώς όμοιος με Αυτόν—έναν συλλογικό άνθρωπο που ζει μια ζωή Θεανθρώπου μέσω της θείας ζωής—Ρωμ 8:3, 12:4-5.
- Δ. Η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού είναι η ένωση και ανάμειξη του Θεού με τον άνθρωπο, ώστε να εκφράζεται ένας συλλογικός Θεάνθρωπος—Εφ 4:4-6, 24.